

CANÇÓ DE LA BRUIXA CREMADA

Bruixa, que és de matinada,
ja surten els muriacs
que et fan nit a la finestra
i t'enramen el portal.

El portal t'enramen d'arços
i el balcó de tempestats.
Surt, la bruixa, a trenc de dia
com una ombra al camí ral.

Bruixa, arrenca't de les trenes,
que s'acosta el Sol botxí,
amb el seu arc de sagetes
mulladetes de verí.

De la teva cabellera,
en farem coixí daurat
per als xiquets de la vila
que la son els has robat.

Bruixa, els teus ulls cremen massa:
per això els darem al foc.
Cap fadrí darrere cendra
perdrà els passos ni la sort.

Bruixa, plou sobre la vila.
Ja sols resta el teu vestit.
A pleret la nit s'acosta
tota negra d'estalzim.

Marçal, Maria Mercè. "Cançó de la bruixa cremada". Bruixa de dol. Barcelona: Edicions Del Mall, 1985